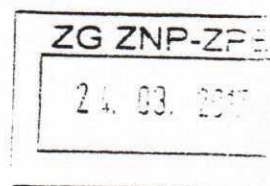

MINISTER
Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Warszawa, dnia 10.03.2017 r.

DSR.I.074.3.2017.AKU

Pan
Sławomir Broniarz
Przewodniczący
Zespołu problemowego ds. usług
publicznych
Rady Dialogu Społecznego

Nawiązując do pisma Pana Przewodniczącego, znak: RDS/2428/02/2017 z dnia 9 lutego 2017 r., uprzejmie informuję:

Na mocy art. 204 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2016r., poz. 575, z późn. zm.), z dniem wejścia w życie tej ustawy, tj. z dniem 1 stycznia 2012 r., uchylono przepis Karty Nauczyciela, zgodnie z którym ustawę tę stosowało się także do wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych przed dniem 1 stycznia 2004 r. w publicznych placówkach opiekuńczo-wychowawczych. Niemniej jednak ustawodawca, w art. 237 ust. 1 i 2 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w stosunku do tej grupy pracowników przewidział 2-letni okres przejściowy, po ustaniu którego osoby te miały stać się pracownikami samorządowymi. Oznacza to, że od dnia 2 stycznia 2014 r. wskazane osoby stały się pracownikami samorządowymi w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. z 2014 r., poz. 1202, z późn. zm.).

Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej wprowadziła zmiany w systemie opieki zastępczej nad dzieckiem, m.in. w roli i sposobie działania placówek opiekuńczo-wychowawczych. Wprowadzono rozwiązania zmierzające do stopniowego przekształcenia dużych, 30-osobowych placówek opiekuńczo-wychowawczych, w małe placówki, w których warunki życia będą zbliżone do domowych, a liczba dzieci umieszczonych w nich nie przekroczy 14. Docelowo instytucje te będą przeznaczone tylko dla dzieci od 10. roku życia.

wymagających szczególnej opieki lub działań terapeutycznych, które mają trudności w przystosowaniu się do życia rodzinnego. Placówki te powinny zapewnić dzieciom stabilne środowisko wychowawcze, polegające m.in. na nawiązaniu więzi emocjonalnych z wychowawcą. Aby to osiągnąć, niezbędny jest dłuższy kontakt wychowawcy z dzieckiem, niż to wynika z zatrudnienia na podstawie przepisów Karty Nauczyciela.

Podkreślić ponadto należy, że Karcie Nauczyciela podlegali tylko pracownicy zatrudnieni w publicznych placówkach opiekuńczo-wychowawczych przed dniem 1 stycznia 2004 roku. Od 2004 r. zatrudnienie w tych instytucjach odbywa się w oparciu o przepisy samorządowe.

Należy także zauważyć, że od dawna placówki opiekuńczo-wychowawcze nie są elementem systemu oświaty. Konsekwentnie od kilkunastu lat system opieki zastępczej nad dzieckiem zmienia się w ten sposób, że opieka ta wychodzi z systemu oświaty, zlikwidowane zostały szkoły działające w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, a dzieci uczęszczają do szkół publicznych. Ponadto placówki opiekuńczo-wychowawcze mają mieć formę bliską formie rodzinnej. Oznacza to, że w celu zapewnienia dzieciom opieki jak najbardziej zbliżonej do rodzinnej dąży się do maksymalnie elastycznego sposobu zatrudnienia wychowawców w placówkach opiekuńczo-wychowawczych. Z uwagi na to, zupełnie niezrozumiałe byłoby, również w kontekście przepisów o systemie oświaty, powracanie do rozwiązań, zgodnie z którymi w stosunku do tych pracowników zastosowanie będą miały przepisy Karty Nauczyciela.

Obowiązujące do dnia 1 stycznia 2014 r. rozwiązanie różnicowało warunki zatrudnienia osób, które de facto wykonywały takie same zadania. Dualistyczny sposób zatrudniania wychowawców powodował, że w placówkach tych powstawały sytuacje konfliktowe w gronie pracowników oraz pomiędzy dyrektorami a pracownikami, co nie sprzyjało tworzeniu dobrej atmosfery, a tym samym miało niekorzystny wpływ na wychowanków.

Należy zauważyć, że obowiązujące obecnie, w stosunku do omawianej grupy zawodowej, przepisy dotyczące pracowników samorządowych określają wysokość minimalnego wynagrodzenia na danym stanowisku. Oznacza to, że ostateczna wysokość wynagrodzenia jest zależna od woli pracodawcy. Tym samym w gestii samorządów pozostawiona została decyzja w kwestii kształtowania wynagrodzeń. Decyzja ta powinna czynić zadość zasadom współżycia społecznego, tak aby uwzględniać interesy zarówno osób,

które do dnia 1 stycznia 2014 r. były zatrudnione na podstawie Karty Nauczyciela, jak i osób, które od 2004 r. są zatrudniane w oparciu o przepisy samorządowe.

Zatem, podtrzymuję wcześniejsze stanowisko, gdyż jak wynika z powyższego, nie widzę konieczności podejmowania inicjatyw legislacyjnych służących zmianie sytuacji pracowników samorządowych, pracujących w charakterze wychowawców w placówkach opiekuńczo - wychowawczych, gdyż obecne uwarunkowania prawne pozwalają samorządowi w dowolny sposób kształtować zatrudnienie bądź w instytucjach oświaty, bądź w dotychczasowym miejscu pracy, tj. w placówkach opiekuńczo – wychowawczych.

MINISTER
z up.
Bartosz Marczuk
PODSEKRETARZ STANU